

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoPr/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712213967
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3712213967.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa K. proti odporcovi E., o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 03. decembra 2013, č.k. 4Cpr/2/2012-72, takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie odporcu **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti o náhradu škody zastavil. Ďalej určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 17.09.2012 je neplatné. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom domáhal, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany odporcu zo dňa 17.09.2012 je neplatné. Zároveň sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu na náhradu škody podľa § 78 ods. 2 Zákonníka práce, ktorú špecifikoval na sumu 5 350,49 Eur. V priebehu konania, pred začatím pojednávania, navrhovateľ svoj návrh v časti o náhradu škody zobral späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Súd konanie v časti o náhradu škody zastavil v zmysle § 96 ods. 1 O. s. p. V odôvodnení rozhodnutia ďalej súd prvého stupňa poukázal na § 69 ods. 1 písm. b/, § 77, § 118 ods. 1, § 129 ods. 1, § 130 ods. 2, 4 Zákonníka práce. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Konštatoval, že odporca bol zamestnancom navrhovateľa na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.12.2011 s druhom práce vodič dopravnno-zdravotnej služby, s dňom nástupu do práce 01.01.2012 a s miestom výkonu práce Y.. Pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú - do 31.12.2012. V článku III. pracovnej zmluvy - Mzdové podmienky si odporca s navrhovateľom dohodli splatnosť mzdy pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že odporca nepožiadala zamestnávateľa o vyplácanie mzdy na svoj účet, a keďže v pracovnej zmluve spôsob, čas a miesto vyplácania mzdy dohodnuté neboli, navrhovateľ v súlade s § 130 ods. 4 Zákonníka práce vyplácal odporcovi mzdu v hotovosti, v pracovnom čase a na pracovisku. Takto bola preukázateľne vyplatená odporcovi mzda za obdobie 03/2012 - 06/2012, pričom prevzatie uvedenej mzdy odporca potvrdil svojím podpisom na výdavkových pokladničných dokladoch. Mzda za mesiac júl 2012 bola v súlade s čl. III. Pracovnej zmluvy splatná 31. augusta 2012. Navrhovateľ vyhotovil výdavkový pokladničný doklad na výplatu mzdy odporcovi za mesiac júl 2012 vo výške 422,95 Eur, odporca si však mzdu v pracovnom čase a na pracovisku neprevzal, a to i napriek tomu, že ho na jej prevzatie navrhovateľ vyzval listom zo dňa 10.09.2012. V danom prípade nebolo preukázané, že odporca mal vážny dôvod, pre ktorý sa nedostavil na pracovisko pre výplatu mzdy a taktiež nebolo preukázané, že by odporca v čase výplaty mzdy pracoval na vzdialenom pracovisku a z tohto dôvodu sa nemohol pre výplatu mzdy dostaviť. Preto súd po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov dospel k záveru, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 17.09.2012, doručené navrhovateľovi dňa 17.09.2012, je neplatné a navrhovateľ sa dôvodne, v súlade s § 77 Zákonníka práce domáha určenia jeho neplatnosti. O trovách konania rozhodol

v zmysle § 142 ods. 2, za použitia § 146 ods. 1, veta prvá O.s.p. Navrhovateľ mal v konaní úspech len čiastočný, vzhľadom na späťvzatie návrhu v časti o náhradu škody, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca. V odvolaní uviedol, že okamžité skončenie pracovného pomeru z jeho strany prebehlo v súlade so Zákonníkom práce na základe § 69 ods. 1 písm. b/. Je dokázané a písomne podložené, že zamestnávateľ mu nevyplatil mzdu riadne a včas, čo bolo dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru. Namietal, že v rozsudku nebola zohľadnená a ani spomenutá všetka komunikácia medzi účastníkmi konania. Súd prvého stupňa ho opakovane odmietol vypočítať bez prítomnosti navrhovateľa. Nezhľadnil skutočnosť, že si bol svoju mzdu osobne prevziať ako v sídle firmy, tak aj v mieste výkonu práce. Spáchanie trestného činu sprenevery, o ktorý sa rozhodnutie opiera, sú len vymyslené dohady zo strany navrhovateľa, a nakoľko za uvedený trestný čin nebol nikdy právoplatne odsúdený, súd nemá právo ho brať v úvahu. Nie je pravdou, že navrhovateľovi neposkytol číslo účtu, na ktorý mu má byť mzda zaslaná. Číslo účtu oznámil zamestnávateľovi mailom, čo doložil ako polícii, tak aj do spisu súdu.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že súdny spor bol riadne ukončený a rozhodnutie je právoplatné dňom 20.02.2014. Odvolanie odporcu považoval za odvolanie podané po zákonnej lehote.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v preskúmvanej veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) sa najskôr zaoberal tým, či odvolanie podal odporca v zákonnej odvolacej lehote a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je potrebné podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietnuť z dôvodu, že bolo podané oneskorene.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. v platnom znení sa odvolanie podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, o čom bol odporca v napadnutom rozsudku riadne poučený.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p. ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, kedy bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Podľa § 57 ods. 1 O.s.p. sa do plynutia lehoty nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty a lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

V preskúmvanej veci z obsahu doručenkovej obálky súdu, v ktorej bol odporcovi doručovaný rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 4Cpr/2/2012-72, založenej v spise na č.l. 72 vyplýva, že odporcovi bol rozsudok súdu prvého stupňa doručovaný prostredníctvom Poštového úradu v P. V.. Dňa 09.01.2014 bol realizovaný neúspešný pokus o doručenie zásielky s výzvou o opakované doručenie, opakované doručenie bolo realizované dňa 10.01.2014 a tento istý deň dňa 10.01.2014 bola zásielka uložená pre nemožnosť jej doručenia na pošte (viď doručenka z obálky súdu založená na č.l. 77). Keďže zásielka nebola prevzatá odporcom v odbernej lehote, bola vrátená Okresnému súdu Považská Bystrica, a to dňa 30.01.2014. Nasledujúcim dňom začala odporcovi podľa § 47 ods. 2 veta posledná O.s.p. plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania. Táto lehota mu uplynula dňa 14.02.2014. Odporca podal odvolanie osobne do podateľne Okresného súdu Považská Bystrica až dňa 04.04.2014, t. j. oneskorene.

Z týchto dôvodov odvolací súd odvolanie odporcu podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané odmietol.

Úspešnému navrhovateľovi nepriznal v zmysle § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko navrhovateľ nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.